

Nærværende Kirke

Udarbejdet af medlemmer af Jacobskirkens lærerteam:

Simon Stochholm

Peter Stochholm

Tommy Rasmussen

John Østergaard

Karin Barbé

i samarbejde med Ruben Tychsen

Illustrationer: Maria Rasmussen

Layout: Morten Rasmussen

Kontakt:

info@jacobskirken.dk

tlf. 93 848 777

Jacobskirken er en del af Apostolsk Kirkes netværk i Danmark

Indhold

Forord	4
Nærvær af Gud	5
<i>Kilden til nærvær</i>	6
<i>Menighedens formål: Gudsriget & legemet</i>	10
Nærvær for hinanden	15
<i>Omsorg og støtte</i>	16
<i>Fællesskab og opbyggelse</i>	20
Nærvær i verden	25
<i>Social involvering</i>	26
<i>Ordets forkyndelse</i>	29

Forord

Uanset hvor vi er i livet har vi alle brug for at være i stadig åndelig vækst og opleve, at Guds tanker for vore liv og menighed sker i stadig større grad. Derfor fordyber vi os som menighed med jævne mellemrum sammen i et lidt større emne, som kan udvide vores forståelse og give os en fælles forståelse for centrale elementer i tro og menighedsliv.

Temaet for dette forløb er *Nærværende Kirke*, født ud af et ønske om at bygge en kirke som er nærværende, både menneskeligt, geografisk og socialt. Det ligger i naturlig forlængelse af sidste års emne *Det Genoprettede Liv* som fokuserede på evangeliets genoprettende kraft i menneskers liv. Som kirke er vi blevet betroet den største kraft til forvandling og fornyelse, men hvordan får vi aktiveret dette i vores daglige liv og vore fællesskaber? Det er spørgsmålet vi skal arbejde med i dette forløb.

Hæftet hér fungerer som bindeleddet mellem i forløbets to grundbestanddele - En søndagsprædiken og en efterfølgende bearbejdning i smågrupper. Hæftet indeholder et resume af ugens prædiken, skriftstedshenvisninger og spørgsmål som kan støtte den efterfølgende bearbejdning i smågrupperne. Der er for hvert emne også en intro-video til at starte samtalen. Du kan finde søndagens prædiken samt intro-video på Jacobskirken's youtubekanal i afspilningslisten *Nærværende Kirke*.

Materialet i hæftet er udviklet af lærerteamet i Jacobskirken og sammensat på grundlag af prædikanternes noter. Derfor vil der også være forskel i udtrykket fra emne til emne, uge til uge – Et udtryk for den mangfoldighed som der er i tjenester såvel som i menigheder generelt. Vi håber at forløbet "Nærværende Kirke" bliver til velsignelse for dig og din gruppe!

Nærvær af Gud

Kilden til nærvær

AF TOMMY RASMUSSEN

Kilden til Kirkens nærvær i verden er Guds vilje til nærvær hos og med os mennesker.

Guds vilje til nærvær er klarest og tydeligst udtrykt gennem Jesus Kristus og Hans inkarnation som menneske. Hans frelsergerning. Helligåndens komme til jord, som resultat af Jesu korsfæstelse, forsoning og opstandelse. Med Helligåndens komme er det Guds-nærvær som den enkelte troende og således også Kirken lever af blevet en realitet. Guds-nærværet manifesterer sig ved Helligånden bl.a. gennem åndelige gaver og tjenester og i og ved læsning af Bibelen.

Den store historie

”Den Store Historie” er historien om Guds handlen for at skabe nærvær til og fællesskab med mennesket. Et frivilligt ønsket nærvær og fællesskab med os mennesker, som er tydeligt igennem hele frelseshistorien. Det begynder med Skabelsen – hvor Gud siger: ”Lad os skabe et levende væsen, der ligner os.” Gud vil fællesskab med et levende væsen, der ligner Ham – et fællesskab, der blev afbrudt af syndefaldet.

Den gammeltestamentlige historie med patriarkerne Abraham, Isak og Jakob og den efterfølgende pagt med Moses og folket under loven er Guds udstrakte hånd for at skabe nærvær gennem tro (Abraham), pagter og tempelordning (Moses & Israel). Også salvede dommere, profeter og konger er udslag af dette ønske om nærvær & fællesskab.

"DEN NÆRVÆRENDE KIRKE er først og fremmest et teologisk begreb om, hvad kirken er. Da Guds søn blev et menneske, kom Gud nær. Når Paulus kalder kirken for "Kristi legeme", viser det, at kirken på en særlig måde er Guds fortsatte nærvær i verden. Derfor skal kirken være en nærværende kirke..." C. H. Nielsen

Selvom det udvalgte folk Israel brød pagten og i lange perioder manglede Guds synlige nærvær, så var forudsætningerne for Guds Søns komme i det folk til stede i "tidens fylde".

Jesus var gennem sit liv og tjeneste inkarnationen af Guds nærværet. Med Jesus kom Gud selv for at skabe nærvær til os mennesker, og da Jesus satte sig ved Faderens højre hånd i himlen sendte Han Helligånden, som nu er Guds ultimative allestedsnærværende nærvær hos alle troende. Gud er nærværende og iboende ved Helligånden hos enhver, der har Jesus som Herre og frelser.

På den måde opstod Kirken (ekklésia) – født ved Helligåndens komme, og et udtryk for Guds vilje til nærvær og frelse for ethvert menneske. "Således elskede Gud Verden"

Historien fortsætter

Pga. Guds vilje til nærvær og frelse af ethvert menneske kan og skal Kirken formidle Guds nærvær til verden. Om Kirken gør fyldest i denne opgave er afhængig af graden af Guds-nærvær i Kirken. Netop graden af dette nærvær, og hvad der hindrer det har Jesu bror Jakob, udtalt sig om i sit brev til de jødekristne.

"Hold jer nær til Gud, så holder han sig nær til jer. Bed om tilgivelse for jeres onde handlinger. Og I, der står med et ben i hver lejr, I skal indvi jeres liv helt til Gud. Græd over det onde, I har gjort. Sørg over det med oprigtig anger. Skift latteren ud med bedrøvelse og alvor. Bøj jer ydmygt for Herren, så vil han rejse jer op." Jak 4,8-10

De troendes vilje, indstilling og indvielse udgør Kirkens gensvar på Guds vilje til at være nærværende hos sin Kirke og er afgørende for, om Kirken oplever Guds-nærværet og følgelig kan være en nærværende Kirke i Verden.

Evnen til at være en nærværende Kirke i Verden er ligefrem proportional med, hvor meget vi tillader Guds-nærværet i vore egne liv og dermed i Kirken. Der er altså et personligt ansvar, men også et kollektivt ansvar, som menighed. Jesu ypperstepræstelige bøn for Hans Kirke i Joh 17,9-23 berører dette kollektive ansvar.

ekklēsía

(/ ek , " ud fra og til " og / kaléō , "at kalde")

– mennesker kaldt ud fra verden og til Gud, og resultatet var kirken (Kristi mystiske legeme) – dvs. den universelle mængde af troende, som Gud kalder ud fra verden og ind i Hans evige rige.

"18 Som du sendte mig til verden, sender jeg nu dem til verden... 21 Jeg beder om, at de alle må blive ét, ligesom du og jeg er ét, så verden kan tro, at du har sendt mig [...]"

Det kollektive ansvar i Kirken bliver også tydeligt i de syv breve til menighederne i Lilleasien Joh. Åb. kap 2-3. Brevene er skrevet til lokale menigheder i datiden, men indeholder også profetiske budskaber til Kirken i forskellige tidsperioder og situationer frem til Jesu genkomst.

Det fremgår tydeligt at Jesus er nærværende i hver af menighederne, eller i sin Kirke til enhver tid, men at menighederne også har et forvalteransvar i forhold til det at være udskilt og tro mod evangeliet om Jesus og dermed nærværende i verden.

Derfor er udfordringen til hver enkelt troende og kollektivt til menigheden at leve sit liv i overensstemmelse med bibelen og Helligånden og dermed være en nærværende Kirke for Verden.

Spørgsmål:

1. Hvordan er pagterne udtryk for Guds vilje til nærvær?
2. Hvilken rolle spiller Bibelen i oplevelsen af Guds-nærværet?
3. Hvordan oplever du Helligånden som iboende og som Guds-nærværet?
4. Hvordan er det muligt at balancere mellem at være "nærværende kirke for verden" og være "udskilt"?
5. Hvad bliver anderledes når du (og menigheden) kommer nærmere til Gud?
6. Hvilke konkrete skridt vil bringe dig/os nærmere til Gud?

Menighedens formål: Gudsriget & legemet

AF KARIN BARBÉ

Den kristne menighed blev etableret pinsedag hvor disciplene var samlede, og de blev fyldt med Helligånden. Jesus havde på forhånd fortalt disciplene, at de ville blive fyldt af Helligånden og modtage kraft til at vidne om ham:

Men I skal modtage en ny kraft, når Helligånden kommer over jer, og så skal I bringe budskabet om mig til Jerusalem, til hele Judæa og Samaria, ja, helt til verdens ende. Apg. 1, 8

Gudsriget

Her udtrykker Jesus formålet med menigheden: At budskabet om ham skal bringes ud til hele verden. Det er etableringen af Guds Rige i alle, og fællesskab med Gud vores far for alle, der tager imod det budskab. Jesus havde også tidligere talt om menighedens formål:

Gud har givet mig al magt i himlen og på jorden,« sagde Jesus. »Gå derfor ud og gør mennesker fra alle folkeslag til mine disciple. Døb dem til at tilhøre Faderen og Sønnen og Helligånden, og lær dem at adlyde alt, hvad jeg har befaleet jer. Og husk: Jeg er altid hos jer indtil verdens ende. Mat. 28, 18-20

Før pinsedag forstod disciplene sandsynligvis ikke dette budskab til fulde. De forsøgte derfor i første omgang at lægge en plan for, hvordan de ved egen hjælp og styrke skulle bringe budskabet om Jesus ud. Heldigvis kom Helligånden som lovet. Og med Helligåndens komme kan budskabet om Jesus række meget længere ud, menighedens formål kan opfyldes og Guds rige udbredes og vokser gennem dem, der tror på Jesus.

Efter pinsedag blev den første menighed etableret. Mange mennesker kom til at tro på Jesus. Det må have været en spændende tid. Der skete mange mirakler ved Helligånden. Mange tog imod Jesus, og der var et stærkt og inkluderende fællesskab.

Disciplene havde lært rigtig meget af Jesus om, hvordan de skulle betjene mennesker. Men nu fik de ansvaret for en gruppe på flere tusinde mennesker. Det bød på mange praktiske udfordringer. Så som at skaffe mad til alle. De blev mødt med utilfredshed over, at alle ikke fik den samme hjælp. Disciplene var derfor nødt til at organisere hjælpe til dem, der havde brug for det. Også i den proces var Helligåndens inspiration vigtig.

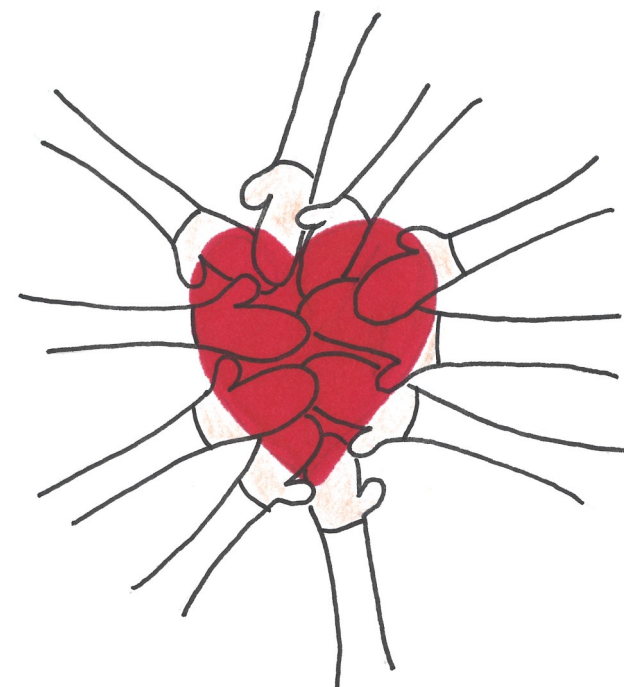
Den første menighed udgør en forbilledlig model for os i dag, i forhold til hvordan menighedens formål udleveres helt konkret. Helligåndens fylde udrustede menigheden til både at vidne om Jesus, og til at være opmærksomme på de behov, der var omkring dem. Det er stadig menighedens formål. Gud var nærværende ved sin Helligånd i den første menighed og Gud ønsker altid at skabe et nærvær mellem os og ham.

Legemet

I menigheden er vi ikke bare forbundet med Gud, men også med hinanden. Jesus beder os ikke bare om at være sammen, men om at elske hinanden. Den stærkeste form for nærvær. I Johs. 17 læser vi, at det at være vidner for Jesus og at elske hinanden hænger uløseligt sammen. Jesus beder både for sine disciple, og for dem, der ud i fremtiden kommer til tro på ham.

Den herlighed, du gav mig, har jeg givet videre til dem, for at de kan blive ét, ligesom vi er ét. Når jeg er ét med dem, og du er ét med mig, så er enheden fuldkommen! Så vil verden indse, at du har sendt mig, og at du elsker dem, ligesom du elsker mig.

At vi i menigheden elsker hinanden og er ét, er et vidnesbyrd om Guds kærlighed til verden gennem Jesus. Vi er tænkt til at arbejde sammen om menighedens formål. Vi er forskellige og det er både en gave og en udfordring. Vi har brug for Helligåndens hjælp til at overkomme forskelligheder og uoverensstemmelser. Så vi kan glæde os over vores forskelligheder.

I bibelen omtales menigheden flere gange som et legeme, hvor hver kropsdel har sin særlige funktion. Sådan er det også med os. Vi skal ikke være ens eller efterligne hinanden, men vi skal hver især være den Gud fra starten af har tænkt. Sådan skal vi fungere sammen.

Også i dag møder Guds menighed modstand og udfordringer. Også i dag er der behov for at menigheden bringer budskabet om Jesus ud. Og der er behov for, at vi ser os omkring og er med til at være løsningen på de problemer, der findes lige rundt omkring os.

Men vi skal ikke gøre det alene. De ord Jesus talte, gælder også i dag. Når vi tager imod Helligånden får vi kraft til at være vidner om ham. Derigennem opfyldes menighedens formål fortsat, Gud rige udbredes og mange flere mennesker må møde Jesus.

Spørgsmål:

1. Hvordan sikrer vi i vores menighed i dag, at vi både er ledte af Helligånden og møder behovene omkring os?
2. Har du oplevet Helligånden i dit liv? -Hvordan?
3. Kan man godt have betænkeligheder ved at involvere Helligånden?
4. Hvad vil det sige, at Guds Rige udbredes?
5. Hvordan ser du dig selv som en del af menighedens formål?
6. Hvordan ser du din gruppe som en del af menighedens formål?
7. Hvordan er vi en menighed, når vi er hver for sig?

Nærvær for hinanden

Omsorg og støtte

AF PETER STOCHHOLM

Hvad er afgørende for om en menighed er set sundt, kærligt fællesskab?

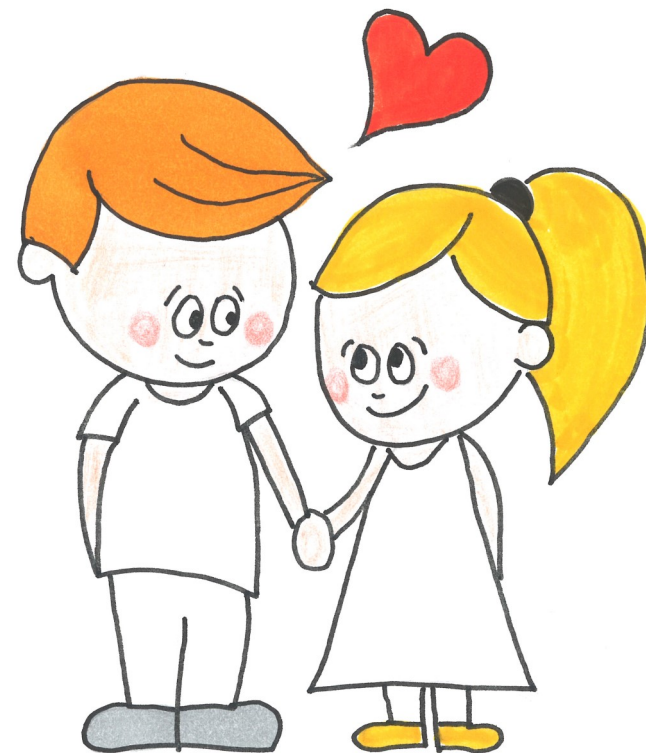
Christian Schwartz har beskrevet 8 universelle og helt afgørende kvaliteter – Vi vil især kigge på den sidste: Relationer; kærlige- eller omsorgsfulde relationer. Det er nemt at have det godt med dem der er nøjagtig som en selv, men kan vi rumme hinandens forskelle, måde at være på , synspunkter osv.?

Berøring

Jeg kan vældig godt lide dette billede af 2 unge der står med hinanden i hånden. Fortrolighed, fysik berøring, - emotionel berøring, - nærvær .

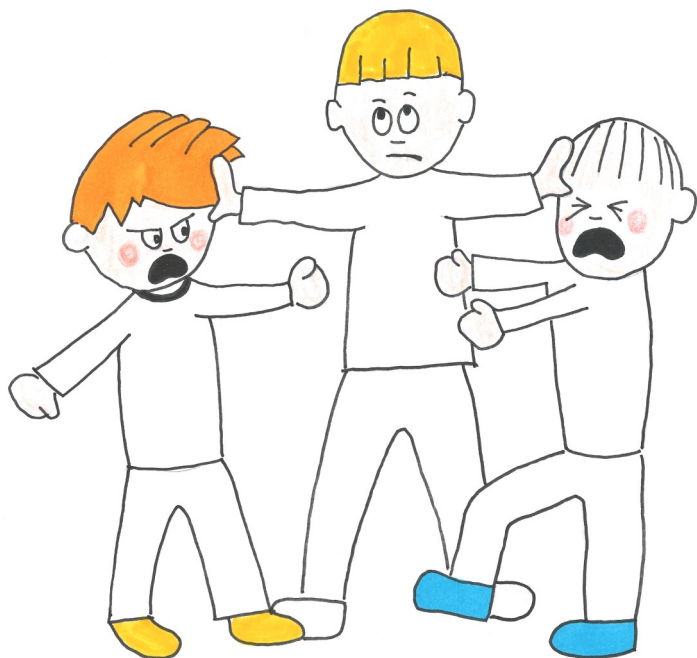
Man hører undertiden folk sige 'jeg er rørt!' – og det er jo netop et udtryk vi bruger når nogen har vist os hjælp og omsorg der gik ud over hvad vi 'havde krav på'.

- Joh. 13,34 (en ny befaling -..)
- 2.Joh. 1,4-6 (.. Og hans befaling er, at vi skal leve i kærligheden,...)
- Peter 3,8 (.. medfølende, kærlige, omsorgsfulde ..)
- Tes. 4,9 (... Gud har selv lært jer at elske hinanden)
- Tim. 6,11 (.. øv dig i ... kærlighed, udholdenhed og nænsomhed)

Ét Legeme: Når ét lem lider... 1.Kor 12,25-26

Paulus underviser indgående menighederne om at de er ét legeme med Kristus som hoved. – Det understreger også at lemmerne har omsorg for hinanden. Hvis et lem af en eller anden grund har brug for diskretion, så giver de andre lemmer det. Hvis et lem oplever smerte, så opfatter hele legemet smerten – og reagerer på den.

Forskellighed: Når meninger brydes Fil. 4,2-3

Det er naturligvis ikke kun Euodia og Syntyke der kan have indbyrdes uenighed. Det er slet og ret naturligt. – Men det Paulus understreger er, at uenighed skal ikke føre til splid.

Det er en uundværlig del af en omsorgsfuld relation at tale sammen. Og i samtalen er det ofte endnu vigtigere hvordan man lytter end hvordan man tale. Vi må Lytte udad, lytte indad, lytte opad.

Selv gode og tro Guds tjenere støder til tider panderne sammen. – Men det gælder om at komme videre og bevare kærligheden. (eksempel: Paulus / Barnabas: enige og uenige apg. 15,12 og 37 +2,Tim.4,11)

Heling af brud: Når filmen knækker

Selv i vor egen kirkes historie er der eksempler på brud og bitterhed. Hvordan kan det undgås? Og hvad er vejen frem hvis det er kommet så vidt?

Der er ikke noget værre end hvis man bliver forulempet af en man regnede for sin ven. Og hvis den forulempende part ikke erkender overgrebet, så vil der jo fra den side heller ikke komme nogen anger eller bøn om tilgivelse.

Af egen erfaring kan jeg sige; der er kun én meget svær ting at gøre; Nemlig at tilgive! Selvom der hverken foreligger undskyldning eller anger fra den anden side. (Mat 6,15) Hvis du nægter at tilgive bliver det til bitterhed, og det æder først og fremmest dig selv op. Desuden bliver du en plage for dine omgivelser, fordi du hele tiden skal retfærdiggøre dig eller tale om den uret der skete imod dig. Den eneste der virkelig lider under manglende tilgivelse, det er dig selv.

- Mat 6,12 (fader vor)
- Ef. 4,32 (tilgiv hinanden ..)
- Kol. 3,13 & Mat. 6,14 (Bær over med hinanden ..)
- Fil. 2,1-5 Kristi kærlighed: .. Gør min glæde fuldkommen ..
- 2.Kor.5,14 Kristi kærlighed tvinger os / motiverer os / danner os...

Så lad os gøre hinanden rørt ved vor iver efter at komme hinanden i forkøbet med at gøre godt. (Rom 12,10 – kom hinanden i forkøbet med ...) Lad os huske at vi er ét legeme: Kristi legeme.

Se videoen sammen og læg mærke til de kommentarer andre fra menigheden har mvh. Hvordan de har oplevet omsorg og støtte. Snak om de begrundelser der bliver nævnt, og snak derefter om punkterne i samtalspørgsmålene.

Spørgsmål:

1. Lemmer på samme legeme ...
 - a. Hvilke forskellige evner/funktioner har du bemærket hos andre i legemet (menigheden)?
 - b. Hvordan ser du din egen rolle i legemet ?
2. Når ét lem lider ...
 - a. Uden at nævne navne, så nævn nogle former for lidelse du har bemærket i menigheden.
 - b. Hvordan påvirker disse 'smerter' dig ? Er der noget du kan / bør gøre?
 - c. Nævn et konkret eksempel, hvor du fik lov at dele eller lindre smerte.
3. Når synspunkter bydes ...
 - a. Har du bemærket emner. blandt lederne, eller blandt øvrige, hvor der er helt forskelligt syn på tingene? – Hvilke?
 - b. Er der positive virkninger af denne uenighed, eller er det kun til skade?
 - c. Nævn et punkt hvor du selv har en holdning, der skaber modstand hos andre.
4. Når filmen knækker ...
 - a. Har du på et tidspunkt følt dig virkelig forurettet? – Hvordan reagerede du ?
 - b. Hvad er din kommentar til Fil.2,1-8?

Fællesskab og opbyggelse

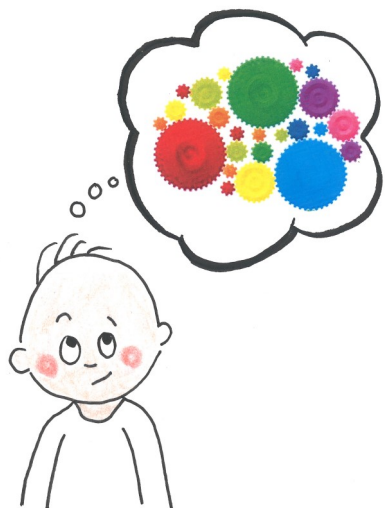
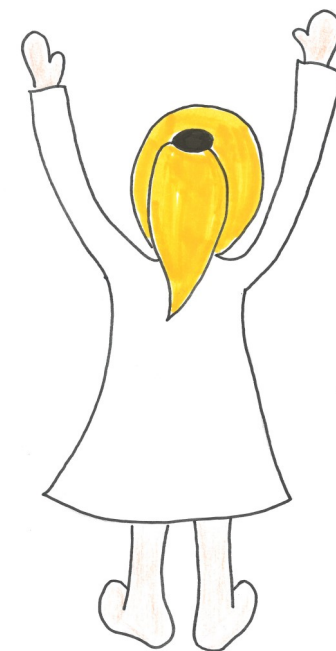
AF SIMON STOCHHOLM

Hvordan bliver vi en nærværende kirke i forhold til fællesskab og opbyggelse? Ved at udfordre hinanden i nye nådegaver; og gennem et liv efter Guds vilje – sind, hjerte og vilje! Lad os gennemgå Romerbrevet 12:1-21 sammen.

Hvad er et fællesskab?

Så formaner jeg jer, brødre, ved Guds barmhjertighed, til at bringe jeres leger som et levende og helligt offer, der er Gud til behag – det skal være jeres åndelige gudstjeneste.

Et kristent fællesskab bør stå på to ben: socialt og åndeligt. Der er ikke bare tale om en klub i normal forstand, vi går ikke ”til Jesus”. Det er ikke en sport.

Forvandlet sind Rom 12, 2

Vi bør stræbe efter at blive forvandlede ved Guds nåde. At gøre tanke til handling i kærlighed. Gør godt mod hinanden, spejd efter det bedste i andre, kom tilbage til den følelse vi havde, da vi lige var blevet frelst. Bed for hinanden for på den måde at dele liv. Lad egoismen dø, og se på menigheden som et hele. Lad ikke Tordenskjolds soldater trække hele læsset, men vær gæstfrie og hjælpsomme.

Nådegaver

Vi har forskellige nådegaver, alt efter den nåde, vi har fået: Den, der har profetisk gave, skal bruge den i overensstemmelse med troen; den, der har en tjeneste, skal passe sin tjeneste; den, der underviser, sin undervisning; den, der formaner, sin formaning; den, der giver, skal give rundhåndet. Den, der er forstander, skal være det med iver, og den, der øver barmhjertighed, skal gøre det glad og gerne.

Vi bør have gang i nådegaverne meget mere end vi allerede har, og så bør vi gennemgå en personlig forvandling, hver især. Hvert enkelt menneske i menigheden har betydning, og som mursten i en bygning er det menige medlem en vigtig del af vores fællesskab, og med til at opbygge fællesskabet både åndeligt og socialt. Afprøv nådegaverne eller Die Trying!

Forvandlet hjerte

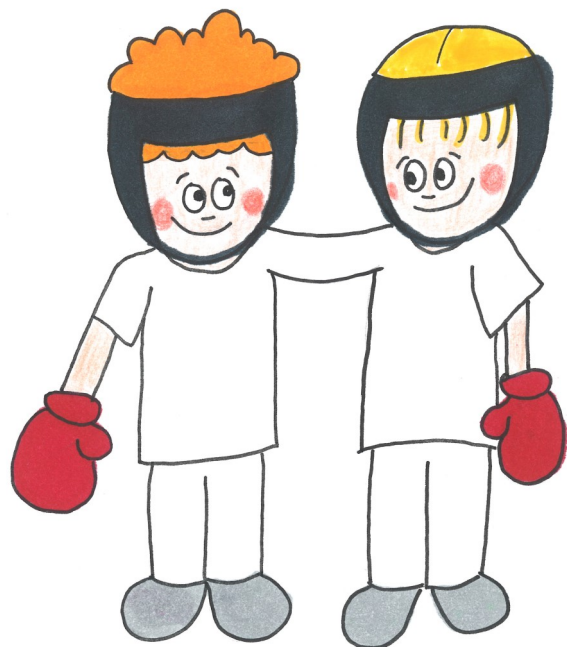
Vær hinanden hengivne i broderkærlighed, kappes om at vise hinanden agtelse. Vær ikke tøvende i jeres iver, vær brændende i ånden, tjen Herren. Vær glade i håbet, udholdende i trængslen, vedholdende i bønner. Vær med til at hjælpe de hellige, når de har behov for hjælp. Læg vægt på at være gæstfrie. Velsign dem, der forfølger jer, velsign, og forband ikke. Glæd jer med de glade, græd med de grædende. Hold sammen i enighed. Stræb ikke efter det høje, men hold jer til det lave, og stol ikke på jeres egen klogskab. Gengæld ingen ondt med ondt; tænk på, hvad der er rigtigt over for alle mennesker.

Lige så vel som vi skal handle, skal vi også huske i vores hjerter at gå varsomt omkring de stridige personer. Lad dig ikke provokere og bær ikke nag. Behandl de modstridige med fingerspitzgefühl. Hav empati i andres glæde og sorg, og forsøg at komme overens med alle i fællesskabet. Giv dig en ekstra tomme i stedet for at lade de små ting ødelægge forholdet. Forvent at folk altid vil dig det godt og ikke handler i ond vilje.

Forvandlet vilje

Hold fred med alle mennesker, om det er muligt, så vidt det står til jer. Tag ikke retten i egen hånd, mine kære, men giv plads for Guds vrede, for som der står skrevet: »Hævnen tilhører mig, jeg vil gengælde,« siger Herren. Men »hvis din fjende er sulten, så giv ham noget at spise, hvis han er tørstig, så giv ham noget at drikke; for gør du det, samler du gløddende kul på hans hoved.« Lad dig ikke overvinde af det onde, men overvind det onde med det gode.

Vi bør vælge at holde fred med andre, så vi undgår splittelse i fællesskabet, og vælge at stole på at Guds retfærdighed vil ske fyldest. Hvis vi gør godt mod andre, så er det svært for dem at være sure på os. Mød mennesker ansigt til ansigt, hvis du har et udestående, konfronter problemerne men vær blid i din omgang med andre mennesker. Og gør godt selv hvis andre gør ondt mod dig.

Spørgsmål:

1. Hvad er kendetegnene for mennesker, der er nærværende for hinanden?
2. Hvad med personer, der ikke ønsker at være nær hinanden?
3. Hvilke konkrete skridt kan vi tage for at fremme fællesskab?
4. Hvilke nådegaver ved du, du har?
5. Hvor bruger du dem på nuværende tidspunkt?
6. Hvor kunne du ellers forestille dig at bruge dem?
7. Hvilke andre nådegaver vil du afprøve?
8. Hvordan vil du afprøve dem?
9. Kan du identificere tegn på forvandling i dit eget liv (i Sind, Hjerter og Vilje)?
10. Mangler du tegn på forvandling? – Hvilke?
11. Hvilke konkrete forslag har du til, hvordan vi kan forbedre fællesskabet i Jacobskirken?

Nærvær i verden

Social involvering

AF JOHN ØSTERGAARD NIELSEN

Menighed – Kristi Legeme

- Jesus er i himlen, vi er på jorden.
- Vi er hans hænder, fødder og mund – fyldt af Hans Ånd.
- Hvem er vi egentlig menighed for?

Jeg tænker at det er godt for os at tænke på menighed, som Kristi Legeme – i den forstand at Jesus jo nu er hos Faderen, og vi som hans menighed, er på jorden, gennem hvem Jesus kan fortsætte med at udtrykke sig og fortsat møde mennesker – alt sammen gennem hans Hellige Ånd der bor i os.

Så Jesus har ikke udelukkende købt os med sit blod for at give os adgang til sin himmel, men også for at vi i tiden her på jorden kan være hans hænder, fødder og mund.

Den tidlige menighed som vi finder den i Apostlenes Gerninger

- Menigheds-/kirkevækst
- Prioriteringen!!
 1. Ivrig deltagelse i undervisningen
 2. Aktiv medleven i menigheden
 3. Fællesspisning
 4. Bedemødet

Vi skal blot blade lidt i bibelen i Apostlenes Gerninger, for at finde det mønster, som vi kan følge, når vi ønske at være en relevant menighed i dag. Her finder vi anvisninger til at håndtere både undervisning/forkyndelse, bøn og fællesskab.

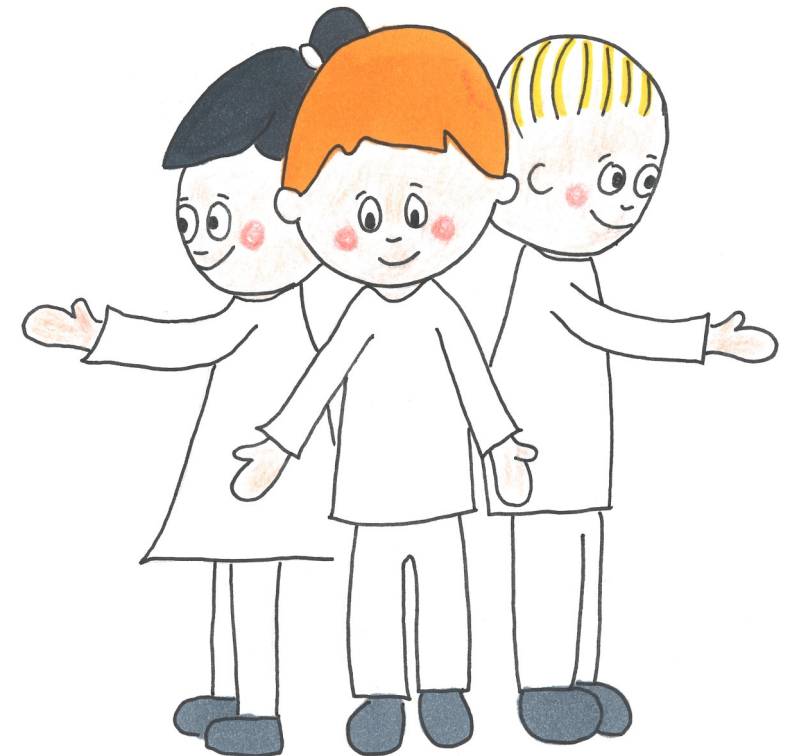
Hvad fører det til?

- *“Alle i byen blev grebet af ærefrygt.”*
- *“Pengene blev delt ud til dem der havde størst behov.”*
- *“De var vellidt af alle mennesker.”*
- APG 4,4b -*“... der var nu omtrent 5.000 mænd i menigheden.”*

Når den tidlige menighed, med deres måde at være menighed på var så effektive i menighedsvækst og i at vinde yndest hos hele den omgivende befolkning, så er det bestemt værd at tage ved lære af.

Apostlenes prioritering skulle være rigtig:

- ORDETS forkyndelse måtte ikke forsømmes
- Aflægge det praktiske ansvar
- Uddelegere til ÅNDSFYLDTE mennesker med GODT RY.

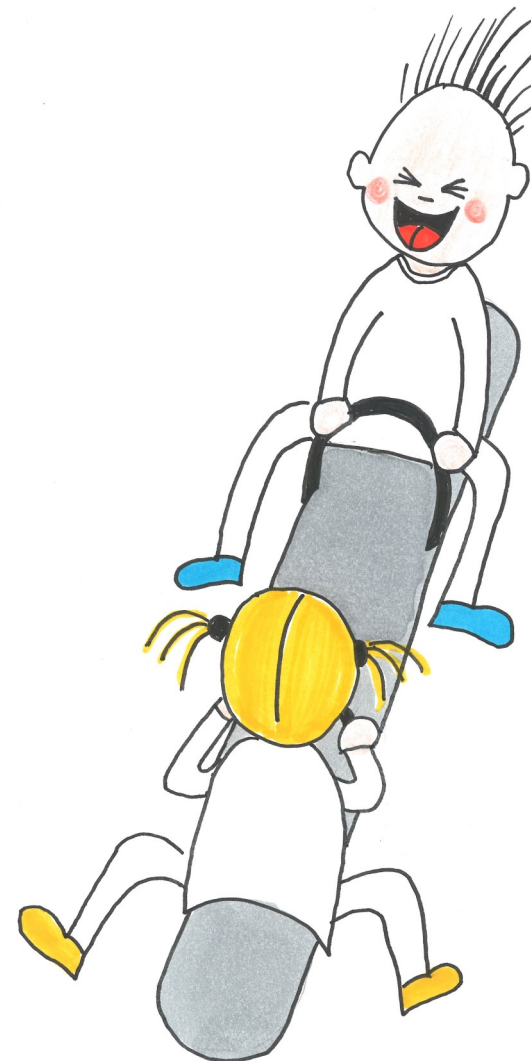

Når vi som menighed i dag finder den rette balance mellem ORDETS forkyndelse og de SOCIALE tiltag, så skal vi nok komme til at opleve en god menighedsvækst, som sikkert vil udfordre os på mange måder!! Det betyder at "sociale tiltag" også er ok i dag.

Må dette sociale arbejde være helt 100% Helligåndsdrevet, lige som i den første menighed, og med stor vægt på ORDETS FORKYNDELSE fulgt af UNDERE og TEGN.

Spørgsmål:

1. Hvilke tiltag kunne menigheden tage for at øge sin sociale tjeneste?
2. Hvordan sikrer man sig en god balance mellem ordets forkyndelse og sociale tiltag?'
3. Er der sociale tiltag som kirken ikke skal involvere sig i, og dermed overlade til andre?
4. Hvilken rolle kan dit hjem komme til at spille, hvis du involverer dig mere i den sociale side af kirkens arbejde?

Ordets forkyndelse

AF RUBEN TYCHSEN

Der er vel ikke noget der har gjort kirken fraværende fra verden, som forkyndelsen. Det kunne virke oplagt at lægge prædikerne på hylden og bruge andre midler til at være nærværende. Det kunne være sociale aktiviteter, eller lokal samfundsinvolvering.

Problemet med det er bare, at det er symptombehandling. Det løser ikke det egentlige problem, nemlig at verden er blevet en skabning uden skaber, en bil uden fører. Rom 8, 18-22

Som kirke er vi blevet overdraget evangeliet om forsoning mellem denne verden og dens skaber og herre. Hvis ikke dette evangelium bliver kommunikeret af kirken, så er den fraværende, fjern og irrelevant. Man kan nemlig ikke tænke sig til frelse, eller føle sig til Gud.

Man skelner mellem naturlig og særlig åbenbaring:

1. Naturlig åbenbaring: Du kan se på skabningen at der er en Gud, og fornemme hans vilje.
2. Særlig åbenbaring: At Guds søn døde på et kors til frelse, må forkyndes. Rom 10, 14-17

Ordets forkyndelse har to egenskaber: En Disciplende og en Missional

Ordets disciplende egenskab

Ordets forkyndelse har altid stået centralt i vores kirke- og gudstjenestetænkning, hvilket formentlig har sin rod reformationens princip om *sola scriptura*, ordets suverænitet. Det giver iøvrigt god mening at oplæringen i menigheden har denne status, når vi læser apostlenes gerninger, missionsbefalingen osv.

Hvis ikke undervisningen finder sted i menigheden, så sker der ingen (god) vækst. Kirken skal servicere livet! Hvis kirken skal være nærværende for sine egne, skal den fungere som formidler af Guds ord ind i deres liv.

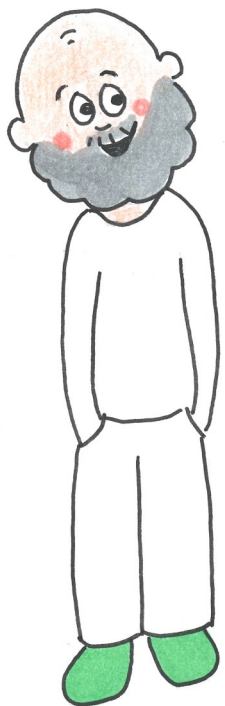
Indadtil er kirkens opgave at formidle skaberens tanke for sin skabning. Det sker i fællesskabet, i omsorgen, i gavernes funktion og i undervisningen, alt sammen med Guds ord som rod og rettesnor. Målet er, at vi alle vokser i enhed i troen og erkendelse af Jesus (Ef. 4, 13)

En sådan menighed, af troende der ved Guds ord vokser i livsduelighed, er en velduft af Gud!

Ordets missionale egenskab

Men forkyndelsen er ikke kun en del af vores interne samvær, det er også dét der rækker ud. Da menigheden fødtes på pinsedag startede det med en prædiken. Peter forkyndte evangeliet om Jesus meget direkte, med ord og eksempler der fik det til at stikke i hjerterne på tilhørerne og ledte dem til omvendelse.

*For således elskede Gud
verden, at han gav sin
søn den enbårne...*

Menneskets fald og syndige natur er baggrunden for evangeliet. Som en sort tavle der skaber baggrunden for, at evangeliets hvide bogstaver bliver synlige. Luther om nogen forstod denne sorte baggrund som evangeliet måtte læses på, og det førte ham frem til spørgsmålet "hvordan finder jeg en nådig Gud?"

Men hvordan forkynder man en nådig Gud, til mennesker som ikke oplever et behov for nåde? Problemet med synds-forkyndelse idag er, at mennesker opfatter etik og moral som relativ. Vi må altså formulere synd og behov for frelse, så det er begribeligt og logisk for mennesker omkring os. Først da kan vi formidle nåden og frelsen i Kristus.

Vi må pege på symptomerne, for at kunne bringe helbredelse til en brudt verden!

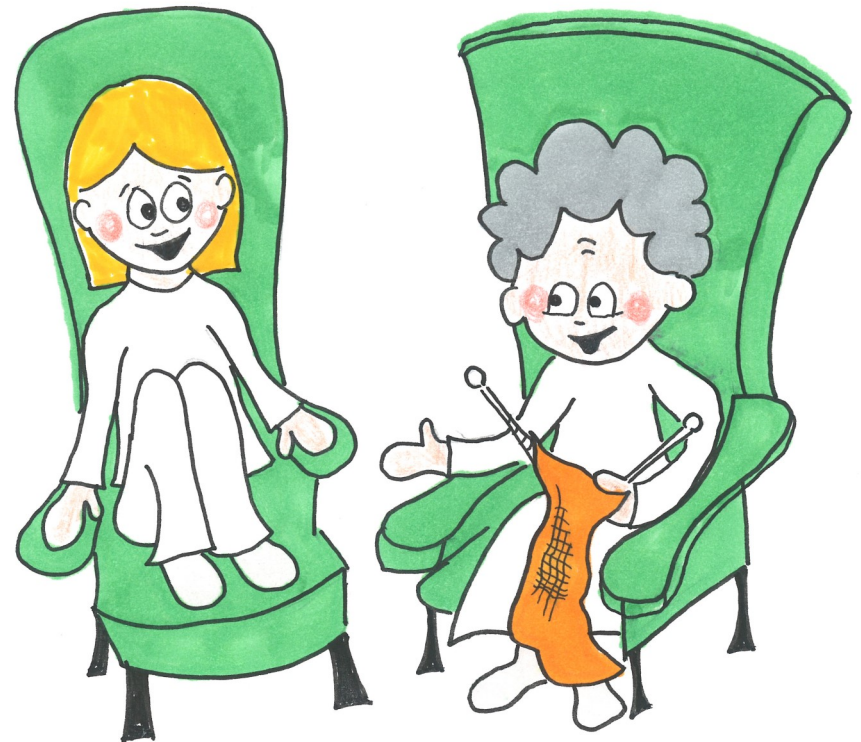
Paulus taler i Ef. 6, 17 om "åndens sværd som er Guds ord", et angrebsvåben og et værktøj som Ånden bruger aktivt til vinde denne verden for Jesus. (Heb. 4 12-13) Det ligger altså i kernen af forkyndelsen at det kalder mennesker til omvendelse.

Evangeliets natur fremgår af det græske ords betydning "godt budskab", til en falden verden om mulighed for genrejsning. Et budskab ind i en fremmedgjort relation mellem skabningen og Gud om genetablering af den sande og gode relation.

Spørgsmål:

- Hvordan bliver vi en kirke, der servicerer livet?
- Hvad er de 3 vigtigste ting vi foretager os som kirke?
- Hvad er formålet med Gudstjenesten: Discipelskab eller Mission?
- Hvad gør en forkyndelse effektiv og kraftfuld?
- Hvordan kan vi forklare synd så mennesker forstår det?
- Hvad er det ultimative mål, når vi forkynder Guds ord?

Produceret i Jacobskirken 2020

